

CHAMBER ORCHESTRA OF EUROPE

DANIEL HARDING,
DIRECCIÓ

09.08.23

–20.30 h

AUDITORI ESPAI TER

PROGRAMA

Beethoven & Sibelius

LUDWIG VAN BEETHOVEN (1770-1827)

Obertura *Coriolà*, Opus 62

JEAN SIBELIUS (1865-1957)

Simfonia núm. 4 en La menor, Opus 63

Tempo molto moderato, quasi adagio

Allegro molto vivace

Il tempo largo

Allegro

PAUSA

JEAN SIBELIUS

Suite de Pélleas et Mélisande

1.- A la porta del castell

2.- Mélisande

3.- Arran de mar

4.- Una font al parc

5.- Tres germanes cegues

6.- Pastoral

7.- Mélisande a la filosa

8.- Entreacte

9.- La mort de Mélisande

LUDWIG VAN BEETHOVEN

Simfonia núm. 4 en Si bemoll major, Opus 60

Adagio-Allegro vivace

Adagio

Allegro vivace

Allegro ma non troppo

CHAMBER ORCHESTRA OF EUROPE

Daniel Harding, director

1a part: **45 minuts**

Pausa: **20 minuts**

2a part: **60 minuts**

Perquè vols

vibrar **d'emoció**
amb tots els sentits

Perquè t'interessa
viure la cultura.

LA VANGUARDIA

COMENTARI

UN GENI RENÀ I UN DEL NORD

L'origen de l'obertura *Coriolà* de Beethoven l'hem de buscar en un drama de Heinrich Joseph von Collin, nascut a Viena el 26 de desembre de 1772, dos anys més jove que el compositor, per tant. La seva tragèdia *Coriolà* l'havia estrenada amb molt èxit al Teatre del Palau Imperial de Viena el 24 de novembre de 1802 una companyia que dirigia Joseph Lange, el cunyat de Mozart, i que continuà representant-se durant molt de temps amb ell en el paper protagonista. No se sap exactament quan li van demanar a Beethoven que compongués una obertura, però ell s'hi va posar a començaments de l'any 1807, i fou estrenada el mes de març en dos concerts de subscripció al Palau Lobkowitz (on Beethoven ja havia estrenat la *Simfonia núm. 3 en Si bemoll major*, «Heroica») en els quals també es van estrenar el *Concert per a piano núm. 4 en Sol major* i la *Simfonia núm. 4 en Si bemoll major*. Les dues obres de Beethoven del concert d'avui s'estrenaren juntes.

L'obertura la dedicà Beethoven al poeta, mentre que la simfonia ho feu al comte Franz von Oppersdorff, un gran amant de la música, que tocava i feia de mecenes al seu palau d'Ober-Glogau, a l'Alta Silèsia. Beethoven el conegué en una visita que feu al seu amic i protector, el príncep Lichnowski, al seu palau d'estiu a Grätz, a finals d'estiu i tardor de 1806. Junts varen visitar Oppersdorff, parent del príncep. El comte, que tenia una orquestra, obsequià el compositor amb una audició de la seva *Simfonia núm. 2 en Re major*, que li agradà tant que immediatament li pagà a Beethoven una gran suma de diners perquè n'hi escrivís una de nova. Cartes de Beethoven demostren que la dedicatòria que li havia reservat era primer la de la *Simfonia núm. 5 en Do menor* —a canvi dels honoraris pagats—, però finalment aquesta simfonia i la sisena, Pastoral, tingueren una doble dedicatòria: al príncep Lobkowitz i al comte Razumovski; al comte d'Oppersdorff li fou adjudicada la quarta simfonia. Segons sembla, el compositor no tenia les mans del tot lliures; els editors tenien molt a dir i en alguns casos decidien per si mateixos, en aquest cas, l'editorial Breitkopf & Härtel.

Em fa gràcia la definició que feu Robert Schumann d'aquesta simfonia, col·locada entre l'Heroica i la Cinquena: «Una esvelta donzella grega entre dos gegants nòrdics». Parlar de genis nòrdics ens fa pensar en Jean Sibelius, el compositor que completa el programa d'avui, amb dues obres, la també *Simfonia núm. 4 en La menor* i la *Suite de Pelléas i Mélisande*.

La primera és una obra que no donà cap problema a Sibelius en el moment de dedicar-la: ho feu a Järnefelt. Però sí que va tenir problemes, i molts, en el moment de compondre-la, els anys 1910 i 1911, per la quantitat de treballs que tenia compromesos i a mig acabar, i que hagué de compondre combinant-les amb la nova obra, que acabà just a temps. En aquesta obra inaugurarà un nou llenguatge, que no li fou gens fàcil, deixant molt enrere tot el que havia fet fins llavors. És un llenguatge quasi experimental, amb un tritó com a interval fonamental en tota l'obra, amb passatges bitonals en un llenguatge tonal que voreja sovint l'atonalitat, en la qual ell no volia caure, però que és netament experimental.

La *Suite de Pelléas et Mélisande* és tot el contrari. Aquest Op. 46 és la música incidental per a l'obra escrita per Maurice Maeterlinck el 1892, inspiradora també de Debussy, Schönberg i Fauré. La compongué el 1905 i, tot i la seva gran senzillesa compositiva, aconsegueix transmetre una remarcable intensitat dramàtica. Consta de deu moviments: 5 obertures (una per a cada acte del drama) i cinc moviments més. Però després Sibelius la reestructurà en 9, que és la xifra definitiva. Així i tot, encara es pot reduir una mica més, ja que el mateix Sibelius recomanava suprimir el moviment número 9 quan s'oferia la suite en concert.

Manuel Capdevila i Font

T

**“PAU CASALS,
MOMPOU I TOLDRÀ”
3 NOMS PROPIS
DE LA MÚSICA
CATALANA**

CLUB DE CLÀSSICA

**TORROELLA
DE MONTGRÍ
CICLE DIVULGATIU
DE 3 CONFERÈNCIES
A càrrec de Joan Vives**

**21.10.23–11 h
«Pau Casals, l'home,
el músic, la pau»**

**18.11.23–11 h
“Frederic Mompou,
el des-compositor”**

**16.12.23–11 h
“Eduard Toldrà,
el noucentista”**

**Cal inscripció prèvia
Més informació a festivaldetorroella.cat**

BIOGRAFIES

CHAMBER ORCHESTRA OF EUROPE

La Chamber Orchestra of Europe (COE) va ser fundada el 1981 per un grup de joves músics que es van conèixer com a part de l'Orquestra Juvenil de la Comunitat Europea (ara EUYO). La Chamber Orchestra of Europe té actualment al voltant de 60 membres que segueixen carreres paral·leles com a eminents músics i tutors de música.

La identitat de la Chamber Orchestra of Europe va ser modelada per les seves associacions amb directors i solistes líders. Claudio Abbado i Nikolaus Harnoncourt van tenir una gran influència en el seu desenvolupament, igual que Bernard Haitink. Actualment, l'Orquestra treballa en estreta col·laboració amb sir Andrés Schiff i Yannick Nézet-Séguin, tots dos membres d'honor de l'orquestra.

La Chamber Orchestra of Europe té forts vincles amb molts dels principals festivals i sales de concerts d'Europa. En associació amb l'Acadèmia Kronberg, és orquestra resident en el Casals Forum a Kronberg i també en el Palau Esterhazy d'Eisenstadt.

L'orquestra treballa amb les principals discogràfiques i, en quaranta anys, ha gravat més de 250 obres i ha guanyat nombrosos premis internacionals, inclosos 3 premis Gramophone Record of the Year i 2 Grammys.

El 2009, la Chamber Orchestra of Europe va crear la seva acadèmia, atorgant beques a joves

músics particularment talentosos. L'orquestra és finançada exclusivament de forma privada i rep un important suport financer de The Gatsby Charitable Foundation i d'un nombre addicional d'amics, com ara Dasha Shenkman, Sir Siegmund Warburg's Voluntary Settlement, Rupert Hughes Will Trust, The Underwood Trust, 35th Anniversary Friends i American Friends.

La Chamber Orchestra of Europe debuta en el Festival de Torroella de Montgrí

DANIEL HARDING

Nascut a Oxford, Daniel Harding va començar la seva carrera com a assistent de sir Simon Rattle en l'Orquestra Simfònica de la Ciutat de Birmingham, amb la qual va fer el seu debut professional el 1994. Després va ser assistent de Claudio Abbado en la Filharmònica de Berlín i va debutar amb l'orquestra en el Festival de Berlín de 1996.

És el director musical i artístic de l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca. Va ser director musical de l'Orquestra de París de 2016 a 2019 i principal director convidat de l'Orquestra Simfònica de Londres de 2007 a 2017. És, a més, director llorejat de la Mahler Chamber Orchestra. El 2018, Harding va ser nomenat director artístic del Festival Anima Mundi. El 2020 va ser nomenat director resident de l'Orchestre de la Suisse Romande per a les temporades 2021-2022 i 2022-2023.

Harding és un convidat habitual de la Filharmònica de Viena, l'Orquestra Real del Concertgebouw, la Filharmònica de Berlín, l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera, la Filharmònica de Dresden i l'Orquestra Filharmònica della Scala. El 2005 va obrir la temporada en el Teatre de la Scala de Milà, dirigint una nova producció d'*Idomeneo*. Va tornar el 2007 amb *Salome*; el 2008 amb un programa doble d'*El castell de Barbablava* i *Il Prigioniero*; el 2011 amb *Cavalleria Rusticana* i *Pagliacci*, per la qual va rebre el prestigiós Premi della Critica Musical Franco Abbiati; el 2013 amb *Falstaff*; i el 2018 amb *Fierrabras*. També va dirigir *Ariadne auf Naxos*, *Don Giovanni* i *Le nozze di Figaro* al Festival de Salzburg amb la

Filharmònica de Viena; *The Turn of the Screw* i *Wozzeck* a la Royal Opera House, Covent Garden; *El rapte del Serrall* a la Bayerische Staatsoper, a Múnic; *La flauta màgica* a la Wiener Festwochen i *Wozzeck* al Theatre an der Wien. Estretament associat amb el Festival d'Aix-en-Provence, ha dirigit noves produccions de *Così fan tutte*, *Don Giovanni*, *La Traviata*, *Eugene Onegin* i *Le nozze di Figaro*.

Els seus enregistraments de la *Simfonia núm. 10* de Mahler amb la Filharmònica de Viena i *Carmina Burana* d'Orff amb l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera per a Deutsche Grammophon van rebre elogis generalitzats de la crítica. Per a Virgin/EMI ha gravat la *Simfonia núm. 4* de Mahler amb la Mahler Chamber Orchestra; les *Simfonies nùms. 3 i 4* de Brahms amb la Deutsche Kammerphilharmonie Bremen; *Billy Budd* amb l'Orquestra Simfònica de Londres (guanyadora d'un premi Grammy al millor enregistrament d'òpera); obres de *Lutoslawski* amb Solveig Kringelborn i la Norwegian Chamber Orchestra, i obres de Britten amb Ian Bostridge i la Britten Sinfonia (premiada amb el Choc de L'Annee 1998). Col·laborador habitual d'Harmonia Mundi, els seus últims enregistrament són *The Wagner Project* amb Matthias Goerne i la *Simfonia núm. 9* de Mahler, gravada amb l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca, que van ser un gran èxit de crítica.

La temporada 2022-23 comptarà amb concerts de la Royal Concertgebouw Orchestra, l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca, l'Orchèstre de la Suisse Romande, el Teatro alla Scala de Milà, l'Orchestre Philharmonique de Radio France, la Staatskapelle Dresden, la Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks i l'Orquestra Filharmònica de Berlín. La gira d'aquesta temporada inclou Europa amb la Royal Concertgebouw Orchestra i Europa i Escandinàvia amb la Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks. La primavera de 2023 ha debutat amb l'Orquestra Filharmònica Txeca, i aquest estiu torna a la Wiener Staatsoper de Viena per dirigir un programa doble de *Cavalleria rusticana* i *Pagliacci*.

El 2002, Daniel Harding va rebre el títol de Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres per part del govern francès i el 2017 va ser nominat per al lloc d'Officier Arts et Lettres. En 2012, va ser triat membre de la Reial Acadèmia Sueca de Música. Harding és, a més, pilot de línia aèria.

Daniel Harding debuta en el Festival de Torroella de Montgrí

PROPERES CONCERTS

Dijous 10 d'agost
20.30 h Auditori Espai Ter

QUARTET GERHARD

Lluís Castán, violí | **Judit Bardolet**, violí |
Miquel Jordà, viola | **Jesús Miralles**, violoncel

*Integral dels quartets de corda
de Xostakóvitx IV*

Dmitri Xostakóvitx: *Quartet de corda núm. 10 en
La bemoll major, Op. 118 / Quartet de corda núm.
11 en Fa menor, Op. 122 / Quartet de corda núm. 12
en Re bemoll major, Op. 133*

PREU: Des de 21€

Dimecres 9 d'agost
20.30 h Espai Ter

ESTACIÓ PARADÍS

CONCERT FAMILIAR

La història d'amor d'una vella titellaire

Música de **José Luis López-Montes** i **Claude
Debussy** | Actriu: **Elisa Ramos** | Dramatúrgia:
Joaquín Casanova i **Elisa Ramos** | Piano: **Daniel
Tarrida** | Direcció: **Joaquín Casanova**

PREU: 15€

Festival de Torroella de Montgrí 2023
Facebook: @FestivalTorroelladeMontgri
Twitter: @Fest_Torroella
Instagram: @festivaldetorroella
#FestivalTorroella #arecerdelafúriadelmón

www.festivaldetorroella.cat

AMB EL SUPORT DE:

Organitza:

Amb el suport de:

Fundació Philippe Cousteau
"Unió dels Oceans"

Digitalització dels programes de mà:

Col·laboradors:

Mitjants oficials:

El Festival és membre de:

